

[Herluf Rasmussen.]

på, at der bag handlingen lå motiver af strafbar karakter, som havde været skjult for modstandsbevægelsen, var der mulighed for at tage sagerne op.

Jeg synes heller ikke, man skal være så emsig med at drage paralleller mellem disse sager. Her står vi jo over for en modstandsmand, hvis kvalifikationer vel ingen tør bestride, og det er også ganske klart, at man er enig om, at han blev uskyldigt likvideret, men man ønsker altså ikke at finde ud af, om der lå forbryderiske motiver bag. Jeg vil da gerne — nu da vi er så heldige at have en af repræsentanterne for det omtalte udvalg her i salen, det ærede medlem hr. Frode Jakobsen — høre, om man, dengang man beskæftigede sig med Knud Skou-sagen, også undersøgte, hvorvidt der eventuelt kunne foreligge et forbryderisk motiv, og om man kendte de oplysninger, der nu er lagt frem både for offentligheden og for tinget.

Jeg vil gerne i forbindelse med Knud Skou-sagen nævne nogle ganske få ting, som jeg mener gør det i hvert fald sandsynligt, at der kan have været forbryderiske motiver, og da specielt når man ser, at disse sager kommer frem på et tidspunkt, hvor det ser ud, som om visse ting afdækkes, der har været skjult indtil da. Vi har fået vished for — jeg kan næsten regne det ud — at den højtærede justitsminister ikke har gennemgået sagen under en fornyet undersøgelse; det er nu ganske klart, at den militære efterretningstjeneste, som på et eller andet tidspunkt er kommet ind i forbindelsesleddet mellem dem, der afsagde dommen, og dem, der skulle udføre den, har fået meddelelse om, at der var megen forbitrelse over, at man havde udset sig Knud Skou som et offer med den begrundelse, at han var mistænkelig ved samarbejde med tyskerne. Nu hører jeg her, at man også frygtede, at han skulle udlevere våben fra Sverige til tyskerne.

Der sker da det mærkelige, at den militære efterretningstjeneste ser på sagen og kommer, hvad godt er, til den afgørelse, at der ikke er noget i vejen med Knud Skou. Dette meddeles Peter Fyn, som nu ikke er blandt de levendes tal, og Erik Crone, som blev henrettet af tyskerne. De får besked på, at manden er rensat, men

samtidig — og det synes jeg er en alvorlig udeladelse — fremgår det ikke af papirerne og den forelagte dokumentation, at man benyttede lejligheden til at få de pågældende kammerater til at sige til Knud Skou: der er en fare for, at du vil blive likvideret; forhold dig roligt, indtil vi er sikre på, at de mennesker, der er udset til at likvidere dig, er blevet orienteret om sagen.

Her vil jeg gerne spørge: er der tale om en forbryderisk undladelse? Det er det, jeg gerne vil have undersøgt. Det fremgår jo ikke tydeligt af den højtærede justitsministers redegørelse, at man har beskæftiget sig med dette punkt. Det er muligt, at det ærede medlem hr. Frode Jakobsen kan sige noget mere konkret om det.

Der er noget bemærkelsesværdigt ved det hele — det må man i hvert fald sige som lægmand, som den, der står uden for det hele. Hvordan kan det gå til, at man i pressen og andre steder kan rette direkte beskyldninger mod en person for at være hovedaktøren i dette spil, uden at denne person så meget som fremsætter et dementi? Jeg synes, at vi bør forlange, at Knud Skou-sagen undersøges på den rigtige basis: offerets skyld; det er klart, at han var uskyldig, men motiverne til, at han skulle dræbes, må vi have frem, og dem får vi kun frem ved, at politiet kommer ind i billedet, og eventuelt ved, at det ærede medlem hr. Frode Jakobsen udtaler sig ud fra sit, det vil jeg gerne sige, enorme kendskab til, hvad der foregik i den sidste tid af besættelsen, da spillet mellem den lille stab og den aktivt kæmpende modstandsbevægelse udspandt sig.

Den højtærede forsvarsminister har også fremlagt et dokument. Jeg har set mange af den slags rapporter i mit liv; jeg har set mange modstridende forklaringer, og jeg har også været ganske sikker på, at når sådanne modstridende forklaringer skulle prøves ved retten eller under vidneansvar, fik de en helt anden karakter. Derfor er jeg en lille smule overrasket over, at man uden videre godtager de mere eller mindre svævende forklaringer, der er fremkommet i denne rapport. Jeg så meget gerne, at disse personer fik lejlighed til at udtale sig under vidneansvar; så tror jeg man ville kunne skelne lidt bedre, end man